

дѣ е уловенъ капетанъ Г. С. Буюклу Мамарчовъ. Капетанъ Георги е защитилъ Андонія кѣту неговъ си слугѣ. И Андонъ быде отведенъ ведно съ капетанъ Георги, кого заради русіейскій му чинъ не смѣя да убѣси търновскій войвода, първо на Видинъ прѣдъ Хюсейнъ паша, и отъ тамо въ Цариградъ. Какъ то щѣмъ сказва обширно по долу. Антонія не усвободи отъ тъмницѣ русіейское посланичѣство, нѣ князь С. Богоридъ, или паче негова милостивѣйшая стара майка.

(ж) Той мѣчтайный Робертъ Българинъ не е былъ въ службѣ на русіейское посланичѣство никоги, нито е прибѣгвалъ на русіейское посланичѣство, отъ гдѣ не можали ушь Турцы да го зѣмътъ, то е лъжа упашата. Той Българинъ е былъ самъ капетанъ Георгій Буюклу Мамарчовъ за кого щѣмъ сказва обширно.

(з) Турски сѣдницы въ него времянѣсѣ были отсѣвнѣ единъ кадій. Г. S. Robert описва работѣ кѣту да е была прѣдъ французско сѣдовище. Тукъ вѣкы господству сѣнува за българское сѣстояніе въ Турціѣ, и ищи да покажи Турцы, че имѣтъ урядена сѣдовища!

(и) Обвиняемый нѣсѣ нищо таково казали, то е лъжа, и самъ владыка Іларіонъ да утиши народа, и да сѣкрие свое гнусно прѣдательство е измыслилъ това, и разпространилъ между разгнѣвену народу.

Българскій народъ и подъ тяжкое иго нахождаемъ никоги не е изгубилъ народное си чювство. Онъ всягда е съ възторгъ свободы имя пройзносилъ, и многожды е покушавалъ за своѣ независимость. Горекое воюваніе нищо друго не е было, нѣ непрѣстанно покушаванье за освобожденіе; за несчястіе обаче не е успѣло да ся сѣсѣрѣдоточи. Главна причина тому несѣсѣрѣдоточию было е всегдашнее прѣдательство трѣцкаго священства!

Доказательства необорима имамы, да българскій народъ не е изгубилъ народное чювство, и свободный си